

مرگ و ناتوانی میلیون‌ها ایرانی و بر باد رفتن میلیاردها تومان ثروت با وجود ظرفیت عظیم پیشگیری!

مردم با هزینه‌های سلامت و بار بیماری‌ها تاثیر قابل توجهی نداشته است و به تعبیر اقتصاددانان هزینه‌های سلامت در کشور همچنان کمرشکن و شوک‌آور است. چنانچه بر اساس تحقیقات انجام شده در کشور، سالانه بیش از ۷۰۰ هزار خانوار ایرانی با هزینه‌های فقط «کمرشکن» سلامت مواجه می‌شوند که این هزینه‌ها تنها شامل هزینه‌های مستقیم پزشکی هستند و اگر ۱۰ درصد کل هزینه‌های سلامت را هزینه‌های غیرمستقیم در نظر بگیریم باید به عدد بالا، ۶۰۰ هزار خانوار دیگر را بیفزاییم و پیش‌بینی کنیم که بیش از یک میلیون و ۳۰۰ هزار خانوار کشور با هزینه‌های کمرشکن سلامت مواجه شده‌اند. بدین ترتیب هزینه‌های کمرشکن سلامت بیش از ۳۲۰ هزار خانوار کشور را به زیر خط فقر غذایی کشانده است. هزینه‌های سلامت در حالی «کمرشکن» توصیف می‌شوند که ۶۰ درصد این هزینه‌ها از جیب مردم پرداخت می‌شود و حدود ۵۶ درصد از منابع بهداشت و درمان کشور ما را خود مردم تامین کرده‌اند. این در حالیست که پرداختی مردم از جیب باید به کمتر از ۳۰ درصد هزینه‌های سلامت برسد. بنابراین به عنوان کشوری که درگیر هزینه‌های شوک‌آور سلامت هستیم، یک بار از خود سوال کنیم که «ثروتمندترین دولت‌ها تا کجا می‌توانند بار سنگین بیماری‌ها و هزینه‌های سلامت را بر دوش بکشند و عقل اقتصادی ما و جهان در این باره چگونه عمل کرده است؟»

بیماری‌های غیرواگیر و مزمن علت ۷۶ درصد مرگ و ناتوانی در ایران

در عصر حاضر، بیماری‌های غیرواگیر و مزمن (شامل

توسعه‌نشاند. در زمینه همین نقد، خوب است مروری کنیم بر این که چه قدر از ثروت کشور را صرف «مقابله» فقط در حوزه بهداشت و درمان و مبارزه با بیماری‌های نوپدید و مزمن، ناتوانی‌ها و مرگ و میرها کرده‌ایم، اما کمتر نتیجه لازم را گرفته‌ایم؟

بسیاری از قربانیان بیماری‌ها زنده بودند اگر...

نگاهی به آمار نشان می‌دهد سالانه ۱۶۰ هزار سگته مغزی در ایران رخ می‌دهد که مرگ ۳۰ هزار هموطن را به دنبال دارد و از آن بدتر، سگته مغزی در ایران، ۱۰ سال زودتر از سن سگته مغزی در جهان رخ می‌دهد. بیش از پنج میلیون ایرانی مبتلا به دیابت هستند و طبق مطالعات انجام شده در کشور تا ۲۰ سال آینده جمعیت دیابتی ایران دو برابر خواهد شد؛ چنانچه شمار مبتلایان به دیابت در ایران نسبت به ۲۵ سال گذشته نیز سه برابر شده است. دیابتی که ۳۰۰ هزار سال عمر مفید ایرانی‌ها را تهدید می‌کند. سالانه ۹۳ هزار ایرانی بر اثر سگته قلبی فوت می‌کنند و میانگین سن سگته قلبی در ایران در بین مردان ۵۹ سال و زنان ۶۵ سال است. سالانه ۹۰ هزار نفر در ایران به انواع سرطان مبتلا می‌شوند و ۷۰ هزار نفر به میزان ابتلا به سرطان در کشور ما افزوده می‌شود و ۳۰ هزار نفر هم بر اثر سرطان فوت می‌کنند.

هزینه کمرشکن سلامت

این بیماری‌های غیرواگیر و مزمن در کنار سایر بیماری‌ها، در حالی قربانیان فراوانی در کشور برجای می‌گذارند که تأمین هزینه‌های سلامت، یکی از مهمترین نگرانی‌های هر دولتی به هنگام شروع کار در ایران بوده است و این نگرانی‌ها نشان می‌دهد برنامه‌های اجرا شده برای کاهش مواجهه دولت‌ها و

شواهد نشان داده میانبرهایی که کشورهای پیشرفته جهان برای رشد و توسعه خود یافته‌اند و صدای موفقیت آنها یک قرن بعد به گوش ما رسیده است، برایمان خیلی مفهومی ندارند؛ بطوریکه اگر ثروتمندترین کشور جهان هم باشیم، راه درست خرج کردن ثروت را خوب بلد نیستیم و اوضاع اقتصادی و اجتماعی مان همین است که می‌بینیم.

به عنوان مثال قابل فهم نیست چرا در اغلب سیاستگذاری‌های ما، دست «پیشگیری» همیشه کوتاه و در عوض جیب «مقابله با مشکلات» آن قدر گشاد بوده است تا میلیاردها تومان از بودجه کشور را ببلعد و ما با آن که می‌دانیم خرج کردن برای چاهی که ته ندارد، بر باد دادن بخش زیادی از ثروت ملی است، از این سیاست «مقابله صرف» کوتاه هم نمی‌آییم و البته دلیل این کوتاه نیامدن هم معلوم است؛ چون حجم مشکلات اقتصادی و اجتماعی به واسطه همین نوع سیاستگذاری‌ها چنان انبوه شده و فشاری بر دولت‌ها وارد می‌کند که همه از تغییر مسیر، هراسان و نگران می‌شوند؛ همان تغییر مسیری که ریسک پذیرش آن، بسیاری از کشورها را سرانجام در قله

چرا کشورهای ثروتمند جهان نگاه ویژه‌ای به پیشگیری دارند؟

حفظ اندوخته‌ها و سرمایه‌های ملی دوخته است. بر خلاف آنچه که در کشور ما جاری است، پیشگیری از بیماری‌ها و آسیب‌ها در جوامع پیشرفته، به شدت به تحقیقات و پژوهش‌های تعطیل‌ناپذیر مبتنی بر جمعیت وابسته است؛ چرا که رشد دائمی آنچه در پیرامون موضوعات بویژه در حوزه سلامت رخ داده یا در حال وقوع است، به پشتوانه تحقیق و سرمایه‌گذاری در پژوهش برای آن موضوع حاصل می‌شود. بر همین اساس است که کشورهای ثروتمند جهان اعتماد به علم و صبوری برای نتایج تحقیقات را راه سرمایه‌گذاری درست و جلوگیری از هدر رفت آن می‌دانند و برای همین دست به سرمایه‌گذاری‌های عظیم برای انجام تحقیقات در حوزه سلامت می‌زنند.

این کشورها با شرح اعداد و ارقامی درباره بار بیماری‌های مزمن و غیرواگیر و تهدیدات آینده این بیماری‌ها، یکی از بهترین و پرفایده‌ترین راه‌های خلاصی نجات اقتصاد خود از زیر بار سنگین هزینه‌های سلامت را «مطالعات کهورت» (مطالعات مبتنی بر جمعیت) می‌دانند. مطالعات کهورت یا همگروهی آینده‌نگر، یکی از بهترین مطالعات حال حاضر برای علل‌شناسی بیماری‌ها و تاریخچه بروز آنهاست که از زمان اجرای اولین مطالعه در جهان نقش مؤثری در شناسایی عوامل خطر بیماری‌ها به ویژه در پیشگیری از بیماری‌های قلبی عروقی و سرطان‌ها ایفا کرده است. در این نوع از مطالعه با انتخاب جمعیت مطالعه، نتایج آن را می‌توان به کل یک جامعه تعمیم داد.

به طور کلی لزوم سرمایه‌گذاری بر روی مطالعات پیشگیرانه به دلیل فرصتی بی‌بدیل برای شناسایی طیف وسیعی از عوامل خطر بیماری‌ها در کشورها بوده که سبب شده کشورهای همچون آمریکا، انگلستان، آلمان، کانادا، ژاپن و بسیاری دیگر، نگاه ویژه‌ای به آثار این مطالعات داشته باشند.

کاهش هزینه‌ها، اصلی مسلم به ویژه در اقتصاد سلامت است. مطالعه‌ای در سال ۲۰۰۱ نشان داده است که رشد اقتصادی در ۹ کشور با اقتصاد پیشرفته بین ۲۶ تا ۴۶ درصد به دلیل ارتقای سلامت بوده است و مطالعات دیگر نشان داده است که درآمد خانوارها قویا تحت تاثیر سلامت اعضای خانواده به ویژه در مناطق شهری است.

اکنون، سوال مهم از سیاست‌گذاران، قانونگذاران و مجریان این است که با وجود بار سنگین بیماری‌های مزمن و غیر واگیر در جهان و از جمله در ایران، هزینه‌های سلامت را حتی به فرض رسیدن به نقطه آرمانی، تا کجا می‌توان در گروی مقابله ریخت و از سهم پیشگیری‌ها از بیماری‌ها غافل شد؛ آن هم در شرایطی که اقتصاد امروز جهان در آغوش امن علم پناه گرفته و چشم به هنرنمایی آن برای رفع مشکلات و

نگاهی به آمار نشان می‌دهد سالانه ۱۶۰ هزار سگته مغزی در ایران رخ می‌دهد که مرگ ۳۰ هزار هموطن را به دنبال دارد و از آن بدتر، سگته مغزی در ایران، ۱۰ سال زودتر از سن سگته مغزی در جهان رخ می‌دهد

سگته‌های قلبی و مغزی، دیابت، سرطان و...) مهمترین عامل از دست رفتن مبالغ عظیمی از درآمد کشورها هستند. بطوری که ۶۰ درصد علل مرگ و میر و ناتوانی و ۴۳ درصد بار بیماری‌های جهانی مربوط به بیماری‌های غیر واگیر هستند و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۰ بیماری‌های غیر واگیر مسؤول ۷۳ درصد مرگ و میر و ناتوانی و ۶۰ درصد بار بیماری‌ها باشند و تا سال ۲۰۳۰ سه چهارم مرگ و میرها مربوط به بیماری‌های غیر واگیر خواهد بود.

بیماری‌های قلبی و سگته در کنار دیابت، باعث از دست رفتن میلیاردها دلار در کشورهای توسعه نیافته و در حال توسعه جهان می‌شود و این بیماری‌ها در همین کشورها و از جمله در ایران در حال شیوع است؛ به طوری که تنها در سال ۲۰۰۸، ۵۷ میلیون مرگ در دنیا اتفاق افتاده که ۳۶ میلیون آن مربوط به بیماری‌های مزمن بوده است که اتفاقا جمعیت تحت تاثیر این بیماری‌ها در این مرگ و میرها تا حدود ۱۶ میلیون نفر مربوط به افراد زیر سنین ۷۰ سال هستند.

ناگفته نماند که ۸۰ درصد مرگ و میر ناشی از بیماری‌های غیر واگیر و مزمن در کشورهایی با درآمد کم و متوسط رخ می‌دهد که ایران هم جزء این کشورهاست.

نگاهی به تعداد قربانیان سرطان در جهان

سالانه ۱۱ میلیون نفر در جهان بر اثر سرطان فوت می‌کنند؛ سالانه ۸ میلیون نفر به تعداد مبتلایان سرطان افزوده می‌شود؛ تا سال ۲۰۲۵ سالانه ۲۰ میلیون نفر در جهان به سرطان مبتلا خواهند شد؛ ۸۰ درصد بیماری‌های غیرواگیر قابل پیشگیری هستند. اما داستان بیماری‌های مزمن و غیر واگیر وقتی غم‌انگیزتر می‌شود که ۸۰ درصد آنها قابل پیشگیری هستند، تا ۴۰ درصد سرطان‌ها قابل پیشگیری بوده و با داشتن رژیم غذایی سالم، مصرف نکردن دخانیات و سبک زندگی سالم می‌توان سد راه این همه هزینه‌های سلامت و بار بیماری‌های غیر واگیر و مزمن شد.

بیماری‌های غیر واگیر در ۱۰ سال اول جراح خاموش می‌آیند

اهمیت پیشگیری از بیماری‌های غیر واگیر در جهان درحالیست که ۸۰ درصد این بیماری‌ها از سن ۴۰ سالگی به بعد ایجاد می‌شوند و در ۱۰ سال اول علامتی ندارند و پس از پیشرفت بروز می‌کنند.

بار سنگین هزینه‌های سلامت بر دوش اقتصاد نفتی ایران

درحالی که کشورهای پیشرفته جهان با وضعیت اقتصادی بسیار بهتر از ما، دائما به دنبال راه حل‌هایی برای کاهش بار هزینه‌های سلامت هستند، در کشور ما با این اقتصاد نفتی که به گفته مسؤولان، بین نوسانات رونق و رکود اقتصادی با نوسانات نفتی ارتباط تنگاتنگی وجود داشته و کاهش قیمت نفت آثار بدی بر رشد اقتصادی می‌گذارد، دولت‌ها باید میلیاردها تومان بار سنگین بیماری‌های غیر واگیر و مزمن را در کنار تمام مشکلات اقتصادی، به کمک جیب مردم تامین کنند.

ارتقای سلامت عامل ۴۶ درصد رشد اقتصادی کشور پیشرفته

این درحالیست که نقش ارتقای سلامت در رشد اقتصادی و

